

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Afklaring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 194. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346605091872.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

Da Karl som nybagt Kandidat i Filosofien vendte tilbage til København efter Sommerferien i Jylland, tog han atter Ophold i sit Pensionat i Nørresøgade og gav sig straks i Færd med at lægge Plan for sit fremtidige Studium. Han talte med Professorerne, og det blev ham tilraadet at tage som Manuduktør den unge Dr.phil. Fensmark, der ikke blot var dansk Historiker, men tillige en udmærket Filolog. En Student, han havde lært at kjende i Rus-Aaret, tilraadede ham det samme. – Da han sammen med denne noget ældre Studerende – Peter Hellum – begav sig hen forat træffe Aftale med Doktoren, var de begge meget ivrigt optagne af Samtale om et sprogligt Emne, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt selve *Klangen* i en Dialekt kunde siges at rumme en Mening eller være Udtryk for noget sjæleligt overhovedet. Karl paastod, at Sproget i Vendsyssel havde en *forundret*, i Hanherrederne en *nysgerrig* Klang; i Himmerland lød Stemmerne lidt brustent som hos et Menneske, der har ligget og grædt om Natten; paa Randerseggen var Klangen fornuftigt afdæmpende eller berigtigende; den lød som et: »naa, naa!« til en Overdrivelse. – Hellum lo med en morsom langthivende Latter, til hvilken ogsaa hørte nogen sugende Spyt-Hvislen i Mundvigerne – og troede ikke, man kunde tale om en saa bestemt Betydning i Sprogklangen, – forøvrigt vilde han ønske, at Dr. Fensmark havde haft lidt mere af den Slags Sprogsans, Sans for den folkelige Stemning i Sproget; han var nok dygtig, men han behandlede Sproget saa underlig upersonligt, som om det 195 var Zoologi eller Botanik – – »Her er det,« brød Hellum pludselig af, midt i sin Udvikling, og stod, til Karls Overraskelse, stille udenfor Porten til Hjørnestedet mellem Nørrevold og Teglgårdstræde.